

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ป่าเสื่อม
DEFOREST

21592-1
2544

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน 45002
วัน, เดือน, ปี 17 ส.ค. 2546

.b.....
.i.....

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาจิตรกรรม ภาควิชาวิจิตรศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

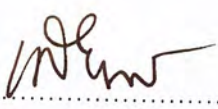
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปินพจน์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

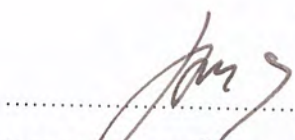

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กุลธร เลื่อนนวี)

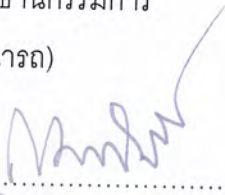
คณะกรรมการตรวจศิลปินพจน์

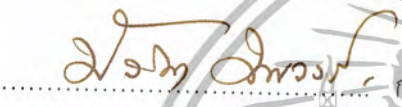
.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนารอด)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์เดชา วราขุน)

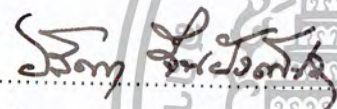
.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์สมศักดิ์ ปรียวนิตย์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์มัลลิกา มังกรวงษ์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สรณรงค์ สิงห์เสนี)

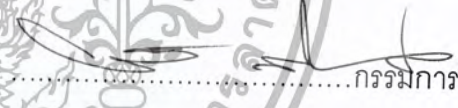
.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อติตา จันทังเพ็ชร)

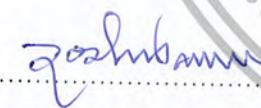
.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวิวัฒน์)

.....กรรมการ
(อาจารย์ปิยะวัฒน์ มังกรวงษ์)

.....กรรมการ
(อาจารย์กัญจนา ดำใส)

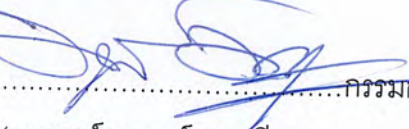
.....กรรมการ
(อาจารย์วุฒิกกร คงคา)

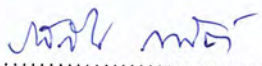
.....กรรมการ
(อาจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

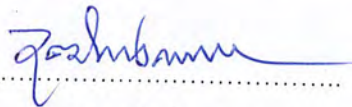
.....กรรมการ
(อาจารย์ยุพา มหามาต)

.....กรรมการ
(อาจารย์อนุพงษ์ क्षाชีวะ)

..... กรรมการและเลขานุการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์รสลิน กาสต์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปินพจน์

(อาจารย์วุฒิกกร คงคา)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการเรียนการสอนที่องค์การศึกษานั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	ป่าเสื่อม
	DEFOREST
ชื่อ	นายบุญเพ็ง สุขุมาลัย
สาขาวิชา	จิตรกรรม
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2544
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ วุฒิกกร คงคา

บทคัดย่อ

การสร้างสรรคศิลปนิพนธ์ชุดนี้เป็นการแสดงออกถึงความต้องการที่จะสื่อให้รู้สึกสะท้อนใจต่อสภาพป่าไม้และสัตว์ป่าที่ถูกทำลาย เพราะว่าทรัพยากรป่าไม้มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์และมีประโยชน์ต่อประเทศชาติ ในอดีตประเทศไทยมีทรัพยากรป่าไม้มากถึง 200 ล้านไร่ แต่ในปัจจุบันป่าไม้เหลือประมาณ 89.8 ล้านไร่ อัตราการทำลายป่าไม้เฉลี่ยปีละ 1-1.5 ล้านไร่ ความพยายามที่จะรักษาป่าไม้ไว้ั้นประสบปัญหาหลายประการ ในผลงานมีทั้งส่วนที่เป็นความจริงและส่วนที่สร้างจากจินตนาการผสมผสานกันตามทัศนะส่วนตัว เพื่อให้ผลงานสื่อความรู้สึกได้จากประสบการณ์ของแต่ละบุคคล

ในการสร้างสรรคผลงานข้าพเจ้าได้ศึกษาจากหนังสือและสถานที่จริงเพื่อเป็นประสบการณ์ที่สำคัญสำหรับการเรียนในสาขาจิตรกรรม ทำให้รู้ถึงปัญหา อุปสรรค รวมทั้งการแก้ไข ปัญหาต่าง ๆ เพื่อนำไปพัฒนาผลงานให้ดีขึ้น ซึ่งเห็นได้จากการสร้างสรรคผลงานชุดแรกจะมีปัญหาที่จะต้องปรับปรุงแก้ไขเยอะมาก แต่ผลงานชุดต่อ ๆ ไปพบปัญหาและอุปสรรคน้อยมาก

วัตถุประสงค์หลักคือเป็นการส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ สัตว์ป่า และเป็นการกระตุ้นเตือนสังคมให้มีจิตสำนึกในการช่วยกันปกป้อง รักษาผืนป่าตลอดจนปลูกฝังให้มนุษย์มีความรัก มีความเมตตาต่อสัตว์

ข้าพเจ้ามุ่งหวังให้ศิลปนิพนธ์ชุดนี้มีส่วนช่วยพัฒนาส่วนลึกของจิตใจมนุษย์ให้ละเอียดอ่อนเห็นคุณค่าและความสำคัญของทรัพยากรป่าไม้ สัตว์ป่าตามสภาพแวดล้อมในถิ่นฐานของตนเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณบรรณารักษ์และเจ้าหน้าที่หอสมุดกลางและห้องสมุดคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ขอขอบคุณอาจารย์วุฒิกร คงคา ผู้ให้คำปรึกษาตลอดจนแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว

ขอขอบคุณคณาจารย์ภาควิชาจิตรศิลป์ ผู้ให้ความรู้ในการสร้างสรรค์ผลงานตลอดจนวิชาการทางศิลปะตั้งแต่ปีแรกจนถึงปีสุดท้าย

นอกจากนี้ขอขอบพระคุณบิดามารดา ผู้ให้ความรักอันบริสุทธิ์และคอยให้กำลังใจในการศึกษาเล่าเรียน โดยตลอด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
บทที่ 1 บทนำ	
ความสำคัญของโครงการ	1
วัตถุประสงค์ของโครงการ	3
ขอบเขตของโครงการ	3
2 ที่มาและแนวคิดสร้างสรรค์	
ที่มา	4
อิทธิพลที่ได้รับหรืองานศิลปะที่เกี่ยวข้อง	8
แนวความคิดสร้างสรรค์	8
3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	
ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	9
กระบวนการสร้างงานจิตรกรรม	17
4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	
วิเคราะห์ทัศนธาตุ	18
การจัดองค์ประกอบภาพ	25
5 บทสรุป	29
บรรณานุกรม	30
ผลงานศิลปะ	31
ประวัติผู้เขียน	36

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

ป่าเสื่อมเป็นสภาพที่ถูกทำลายจนทรัพยากรป่าไม้เสื่อมโทรม สัตว์ป่าขาดแคลนอาหารบางชนิดก็หนีเข้าไปอยู่ในป่าลึก บางชนิดก็ถูกทำลายทำให้สัตว์ป่าลดจำนวนลงอย่างรวดเร็ว ดินเสื่อมคุณภาพจนไม่สามารถเพาะปลูกพืชได้ ส่งผลให้สภาพอากาศร้อนขึ้น ทำให้สภาพแวดล้อมบริเวณนั้นเกิดความแห้งแล้ง

ความสำคัญของโครงการ

ทรัพยากรป่าไม้เป็นแหล่งกำเนิดต้นน้ำลำธาร พืชพรรณนานาชนิดและเป็นแหล่งอาหารที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่าบางชนิด พื้นที่มีทรัพยากรป่าไม้อุดมสมบูรณ์จะเกิดฝนตกตามฤดูกาล ฉะนั้นความอุดมสมบูรณ์ทางธรรมชาติจึงเปรียบเสมือนอุ้งมือ อุ้งน้ำ ในการดำรงชีพของสิ่งมีชีวิตทั้งหลาย นอกจากนี้ยังเป็นแหล่งสมุนไพรในการใช้ศึกษาทดลองค้นคว้าเป็นยารักษาโรคต่างๆ และยังเป็นแหล่งท่องเที่ยวอันงดงามให้นักท่องเที่ยวได้พักผ่อนหย่อนใจในวันหยุด

แต่ในปัจจุบันทรัพยากรป่าไม้ถูกบุกรุกทำลายมากที่สุดประเภทหนึ่งดังจะเห็นได้จาก พื้นที่ป่าไม้ลดลงอย่างรวดเร็วจาก 200 ล้านไร่ หรือร้อยละ 62 ของพื้นที่ประเทศไทยในปี พ.ศ. 2483 ปัจจุบันป่าไม้เหลือลดลงไม่ถึง 90 ล้านไร่ หรือร้อยละ 28.03 ของพื้นที่ประเทศไทยในปี พ.ศ. 2532 เฉลี่ยแล้วในรอบ 48 ปี พื้นที่ป่าไม้ลดลงเฉลี่ยปีละ 2.29 ล้านไร่ รวมแล้วพื้นที่ป่าไม้สูญเสียสภาพไปรวม 110,112,818 ไร่ ดังตารางเปรียบเทียบข้อมูลเนื้อที่ป่าระหว่าง พ.ศ. 2516 - 2531 ทั่วประเทศไทยโดยแยกเป็นรายภาค

ปี พ.ศ.	เนื้อที่ป่าที่เหลืออยู่ (ตร. กม.)				
	ภาคเหนือ	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคตะวันออก	ภาคกลาง	ภาคใต้
2516	113,596	15,036	50,671	23,970	18,435
2519	102,327	12,631	41,494	21,826	20,139
2521	94,937	11,037	31,221	20,426	17,603
2525	87,756	8,000	25,886	18,516	16,442
2528	84,126	7,990	25,580	17,685	15,485
2531	80,402	7,834	23,693	17,244	14,630

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เนื้อที่ป่าภาคตะวันออก เมื่อ พ.ศ. 2516	15,036 กม ²	หรือ	9,397,500	ไร่
เนื้อที่ป่าภาคตะวันออก เมื่อ พ.ศ. 2531	7,834 กม ²	หรือ	4,896,250	ไร่
ระยะเวลา 15 ปี เนื้อที่ป่าลดลง	7,202 กม ²	หรือ	4,501,250	ไร่
เฉลี่ยปีละ	480 กม ²	หรือ	300,083	ไร่

ตารางที่ 1 ตัวเลขสะสมพื้นที่ป่าไม้สูญเสียสภาพ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2483 ถึง พ.ศ. 2531 และสัดส่วนของพื้นที่ป่าไม้กับพื้นที่ทั้งหมดของประเทศไทย

ปี	พื้นที่ป่าไม้ (ไร่)	พื้นที่ป่าไม้ที่สูญเสียไป นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2483 (ไร่)	สัดส่วนพื้นที่ป่าไม้ต่อ พื้นที่รวมของประเทศ (ร้อยละ)
พ.ศ. 2483	200,000,000	-	62
พ.ศ. 2495	187,500,000	12,500,000	58
พ.ศ. 2504	171,250,000	28,750,000	53
พ.ศ. 2516	125,625,000	74,375,000	39
พ.ศ. 2521	109,375,000	90,625,000	34
พ.ศ. 2525	98,125,000	101,875,000	30
พ.ศ. 2531	89,877,000	110,122,000	28

หมายเหตุ สัดส่วนของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่รวมของประเทศๆ มีจำนวน 320.7 ล้านไร่¹

จากพื้นที่ป่าทั่วประเทศ จำนวน 320.7 ล้านไร่ อดีตในปี 2483 มีพื้นที่ป่า 200 ล้านไร่ ปัจจุบันป่าเหลือประมาณ 89.8 ล้านไร่ รวมพื้นที่ป่าที่ถูกทำลายไปมีจำนวน 110.1 ล้านไร่ อัตราการลดลงของพื้นที่ป่าอันเนื่องมาจากการทำลายป่าไม้นั้น มีอัตราการบุกรุกสูงในช่วงตั้งแต่ปี 2504 เป็นต้นมา อัตราการทำลายป่าไม้เฉลี่ยปีละ 3.2 ล้านไร่ แต่เมื่อถึงปี 2524 เป็นต้นมาการทำลายป่าก็ลดความรุนแรงลง สาเหตุสำคัญอาจจะเป็นผลอันเนื่องมาจากหลายปัจจัย อาทิ ป่าไม้ที่อุดมสมบูรณ์ที่หลงเหลืออยู่มีจำนวนน้อยลงและมีการเข้มนวดปราบปรามการบุกรุกและการลักลอบตัดไม้ทำลายป่าจากทางการโดยใกล้ชิด ประกอบกับภาวะการตกต่ำของราคาสินค้าเกษตรทำให้

¹ ร้อยตรีกิตติ ประทุมแก้ว. การบุกรุกป่าสงวนแห่งชาติ. ปี 2532 หน้า 9 – 10.

เกษตรกรขาดแรงจูงใจที่จะแผ้วถางทำลายป่าเพื่อนำมาทำเป็นพื้นที่การเกษตร อย่างไรก็ตาม การทำลายก็ยังคงมีอยู่อย่างต่อเนื่อง เพียงแต่มีจำนวนลดลงปัจจุบัน (2531) อัตราการทำลายป่าต่อปี ประมาณ 1 – 1.5 ล้านไร่²

โครงการป่าเสื่อมเป็นวิถีทางหนึ่งในการช่วยกระตุ้นเตือนสังคมให้มีจิตสำนึก ในการช่วยกันปกป้องคุ้มครองรักษาผืนป่า ให้คงความอุดมสมบูรณ์ไว้สู่คนรุ่นหลังได้มีโอกาสได้เห็นและได้สัมผัสเช่นเดียวกับคนในยุคปัจจุบัน

วัตถุประสงค์ในการสร้างสรรค์

1. เพื่อสามารถให้ประโยชน์แก่ผู้ที่ต้องการศึกษาผลงานศิลปะแนวเหนือความจริง (Surrealistic)
2. เพื่อเป็นการส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า
3. เพื่อเป็นการสร้างจิตสำนึกให้สังคมมีความรัก ความเมตตาต่อสัตว์

ขอบเขตของโครงการ

1. เนื้อหา ต้องการตอกย้ำถึงการลักลอบตัดไม้ทำลายป่า และเน้นบรรยากาศของสภาพป่าเสื่อมโทรมที่ร้อนและแห้งแล้ง
2. แนวทางการสร้างสรรค์ในลักษณะเหนือความจริง (Surrealistic)
3. กรรมวิธีจิตรกรรม
4. จำนวนผลงานมี 4 ชั้น
 - 4.1 ชั้นที่ 1 ขนาด 140 × 190 เซนติเมตร
 - 4.2 ชั้นที่ 2 ขนาด 140 × 190 เซนติเมตร
 - 4.3 ชั้นที่ 3 ขนาด 140 × 190 เซนติเมตร
 - 4.4 ชั้นที่ 4 ขนาด 140 × 190 เซนติเมตร

² เล่มเดียวกัน หน้า 12

บทที่ 2

ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์

ป่าไม้เป็นทรัพยากรที่มีความสำคัญอย่างมากต่อประเทศชาติ เพราะเป็นทรัพยากรที่สร้างขึ้นได้ยากใช้เวลา ในขณะที่การทำลายป่าไม้เป็นไปได้โดยง่ายและรวดเร็ว ในอดีตประเทศไทยมีป่าไม้อุดมสมบูรณ์แต่สภาพป่าไม้ในปัจจุบันถูกทำลายเป็นจำนวนมาก การบุกรุกตัดไม้ทำลายป่าเป็นปัญหาสำคัญอย่างหนึ่งของประเทศ ความพยายามจะรักษาป่าไม้ไว้นั้นค่อนข้างจะยากลำบาก และประสบปัญหาหลายประการ

ที่มา

ธรรมชาติเป็นแหล่งกำเนิดทรัพยากรป่าไม้ พืชพรรณ แม่น้ำ ลำธาร และสัตว์ป่านานาชนิด ตลอดจนเป็นที่อยู่อาศัยของสิ่งมีชีวิตทั้งหลายบนโลก ซึ่งสิ่งมีชีวิตเหล่านี้ต่างเป็นแหล่งอาหารซึ่งกันและกันจึงเกิดความสมดุลทางธรรมชาติที่มีความสัมพันธ์กัน เป็นระบบลูกโซ่ เช่นในฤดูฝนพืชพรรณนานาชนิดจะงอกงาม มีการเจริญเติบโต เต็มทุ่งป่า พืชพรรณเหล่านี้จะเป็นแหล่งอาหารของสัตว์ป่านานาชนิด ดังเช่น กระต่าย เก้ง กวาง วัวแดง หมู ลิง เป็นต้น นอกจากนี้ยังเป็นอาหารของพวกแมลงชนิดต่างๆ ได้แก่ ผิง ต่อ ผีเสื้อ ค้างคาว ตั๊กแตน ฯลฯ ทั้งสัตว์และแมลงเหล่านี้ก็จะเป็แหล่งอาหารของสัตว์ที่กินเนื้อ และกินแมลงดังเช่น เสือ, สิงโต, งู นกฮูก ฯลฯ เมื่อสัตว์ป่าล้มตาย ซากสัตว์เหล่านี้ก็จะเป็อาหารของสัตว์เลื้อยคลานประเภท ตัวเหี้ย, ตัวตะกวด ที่เป็นเหมือนกับนักกวาดขยะของป่า หรือซากสัตว์เหล่านี้ก็อาจจะเป็แหล่งอาหารของเห็ด รา ที่ทำหน้าที่ย่อยสลายคืนธาตุอาหารกลับสู่ดินเป็นปุ๋ยให้พืชเจริญเติบโต งดงามอีกครั้ง สิ่งมีชีวิตชนิดต่างๆ ทั้งพืชและสัตว์ นอกจากจะกินผู้อื่นแล้วก็อาจจะถูกผู้อื่นกินได้อีกเป็นทอดๆ สืบเนื่องไป ทั้งพืชและสัตว์เหล่านี้ล้วนเป็แหล่งอาหารอันอุดมสมบูรณ์ของมนุษย์ นอกจากนี้พืชพรรณประเภทวาน ยังเป็แหล่งสมุนไพรที่มนุษย์นำไปใช้เป็ยารักษาโรคได้อีกด้วย ฉะนั้นความสมดุลทางธรรมชาติจึงเป็สิ่งที่สำคัญต่อการดำรงชีวิตบนโลก

ในปัจจุบันมีจำนวนประชากรเพิ่มมากขึ้น การบุกรุกตัดทำลายป่าไม้ก็เพิ่มมากขึ้น ต้นไม้ทั้งขนาดเล็กและขนาดใหญ่ถูกทำลายเป็จำนวนมาก ทำให้ป่าเสื่อมโทรม ส่งผลให้สัตว์ป่านานาชนิดที่อาศัยอยู่ในป่าขาดอาหาร สัตว์ป่าบางชนิดหนีเข้าไปอยู่ในป่าลึก และบางชนิดถูกล่าจนเกือบจะสูญพันธุ์ ซึ่งได้แก่ วัวแดง ควายป่า หมู เสือโคร่ง สิงโต เป็นต้น นอกจากนี้ยังส่งผลให้เกิดวิกฤตการณ์ทางธรรมชาติ เช่น ฝนแล้ง อากาศร้อนชื้น ไฟป่าและน้ำป่า เป็นต้น ซึ่งวิกฤตการณ์ทางธรรมชาติเหล่านี้จะส่งผลกระทบต่อ การดำรงชีวิตของมนุษย์โดยตรงกล่าวคือ ในช่วงฤดูร้อน เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ใดๆ ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อากาศจะร้อนมากขึ้น แม่น้ำ ลำคลองแห้งหายไ้ ส่งผลต่อเกษตรกรชาวไร่ ชาวนา ชาวสวนที่จะต้องอาศัยน้ำในการเพาะปลูก พอถึงฤดูฝน ฝนตกหนักจนน้ำท่วมบ้านเรือน ไร่นา สวนของชาวบ้านและเกิดโรคระบาด เช่น โรคฉี่หนู เป็นต้น วิกฤตการณ์เหล่านี้ล้วนส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิตของมนุษย์แทบทั้งสิ้น

ชีวิตในวัยเด็กข้าพเจ้าอาศัยอยู่ในชนบทที่มีสภาพแวดล้อมที่เต็มไปด้วยป่าไม้อันอุดมสมบูรณ์ ผู้คนในหมู่บ้านได้อาศัยป่าเป็นแหล่งอาหารและเป็นยารักษาโรคชนิดต่างๆ ต่อมาข้าพเจ้าได้ย้ายเข้ามาอาศัยอยู่ในเมืองหลวงเป็นเวลานาน เมื่อข้าพเจ้าได้กลับบ้านเกิดอีกครั้ง พบว่า สภาพป่าไม้ถูกตัด ถูกทำลาย เป็นจำนวนมากจนเขาบางลูกถูกเผาเพื่อทำการเพาะปลูกสภาพอากาศร้อนขึ้น ผู้คนที่เคยอาศัยอยู่ต่างพากันย้ายไปอยู่ในเมืองหลวง สภาพวิถีชีวิตในชนบทเปลี่ยนแปลงไป

ข้าพเจ้ารู้สึกสะเทือนใจต่อสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงจึงเป็นแรงผลักดันให้ข้าพเจ้าทำการศึกษาเรื่องราวเกี่ยวกับป่าเสื่อมโทรม

ภาพภูเขาที่ถูกแปรสภาพสำหรับเพาะปลูก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สัตว์ป่าถูกล่าเพื่อค้าขาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อิทธิพลที่ได้รับหรืองานศิลปะที่เกี่ยวข้อง

ข้าพเจ้าได้อิทธิพลจากผลงานของ สมพงษ์ อคุลย์สารพันธ์ เขาเป็นชาวกรุงเทพฯ เกิดเมื่อวันที่ 23 ตุลาคม พ.ศ. 2491

หลังจาก พ.ศ. 2521 จนถึงปัจจุบันเขาเริ่มทำงานศิลปะตามความชอบส่วนตัว เขาหันมาเสนอเนื้อหา เรื่องราวเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมในธรรมชาติ ผลงานของเขาเป็นงานศิลปะแนวเหนือจริง (Surrealistic)¹

ข้าพเจ้าชื่นชอบผลงานที่มีชื่อว่า กินบ้าน กินเมือง เพราะลักษณะผลงานมีจุดเด่น เป็นรูปกลุ่มคนสีน้ำเงินและเขียว มีหัวกระโหลกสัตว์แทนหัวคน ล้อมรอบด้วยบรรยากาศสีเหลือง ซึ่งให้ความรู้สึกถึงความแห้งแล้ง ลักษณะของพื้นดินที่แตกกระแหงและบนพื้นดินมีซากหัวกระโหลกสัตว์วางเกลื่อนพื้น ทำให้รู้สึกสะเทือนใจ

จากความรู้สึกในผลงานของเขา ทำให้ข้าพเจ้าได้คิดและจินตนาการ นำไปสร้างสรรค์เป็นแนวทางของตัวเอง

แนวความคิดสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าต้องการแสดงออกถึงเรื่องราวจากป่าที่ถูกทำลาย โดยใช้รูปทรงของต้นไม้ที่ถูกตัด ถูกทำลาย และรูปทรงของสัตว์ ซึ่งได้มีการตัดทอนรูปทรง มาจัดวางเป็นองค์ประกอบหลักภายใต้บรรยากาศที่ร้อนและแห้งแล้ง ในลักษณะเหนือความจริง (Surrealistic) เพื่อให้เกิดจินตนาการและความรู้สึกสะเทือนใจและเห็นคุณค่าของทรัพยากรป่าไม้ สัตว์ป่า ที่จะต้องอาศัยอยู่ร่วมกับมนุษย์ตลอดไป

¹ สมพงษ์ อคุลย์สารพันธ์. งานแสดงศิลปกรรม อดีต – ปัจจุบัน. กรุงเทพฯ

บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าเริ่มจากความรู้สึกลึกลงไปถึงปาฐกถาและสภาพบรรยากาศของความแห้งแล้ง รูปแบบของงานจึงมีที่มาจากความเป็นจริงและจินตนาการผสมผสานกันในมุมมองที่แตกต่างออกไปจากสภาพความเป็นจริงตามทัศนศาสตร์ของข้าพเจ้า

ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

ภาพร่างชุดที่ 1

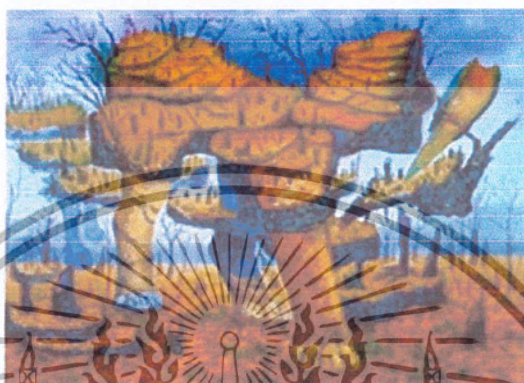

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อภาพร่างชิ้นที่ 2 นั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

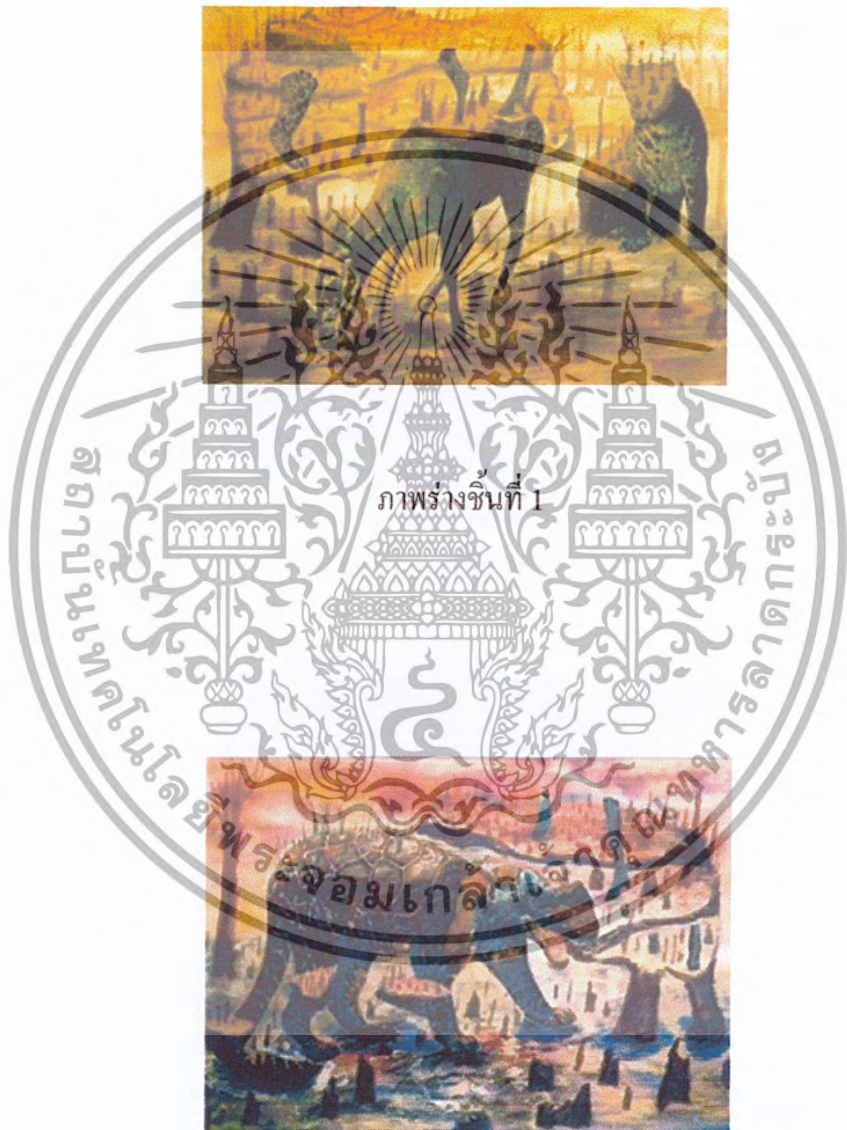
ภาพร่างจีนที่ 5

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างชุดนี้ต้องการตอกย้ำถึงการบูรณการตัดต้นไม้ทำลายป่า โดยใช้รูปทรงของดอกไม้และรูปทรงของสัตว์ป่ามาจัดวางเป็นองค์ประกอบหลัก รูปทรงสัตว์มีการตัดทอนให้สัมพันธ์และกลมกลืนกับรูปทรงของดอกไม้และเน้นบรรยากาศให้รู้สึกถึงความแห้งแล้ง

ได้นำภาพร่างจีนที่ 5 ไปขยายในผลงานจริง เพราะโครงสร้างโดยรวมมีความสัมพันธ์กันกับเนื้อหาเรื่องราวของป่าถูกทำลาย บรรยากาศมีความกลมกลืนสามารถสื่อถึงสภาพแห้งแล้งได้ชัดเจนกว่าภาพร่างจีนอื่นๆ ส่วนรูปทรงมีการตัดทอน คลี่คลาย และจัดวางอย่างสมดุลกัน ทำให้เกิดเป็นเอกภาพอย่างสมบูรณ์ตรงตามความต้องการของข้าพเจ้า

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

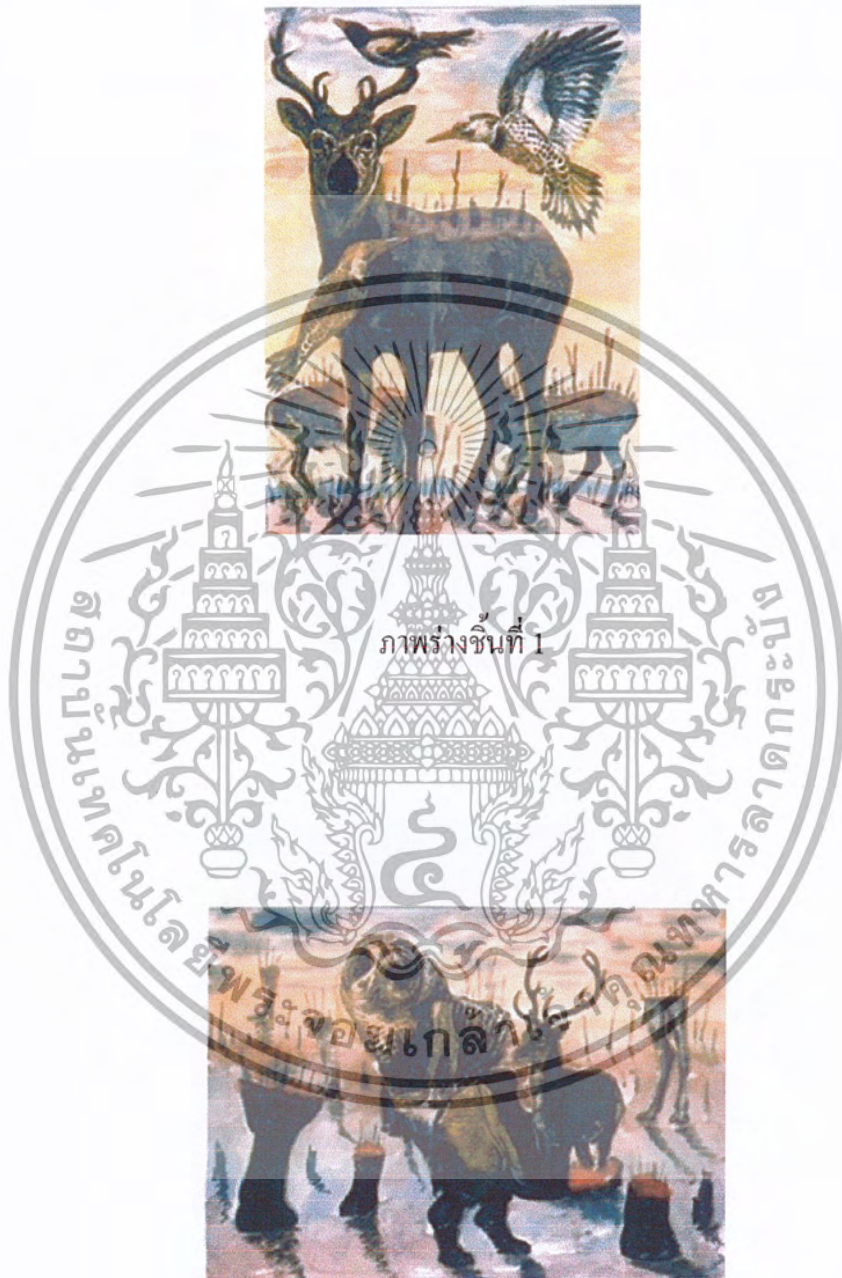
ภาพร่างจีนที่ 3

ภาพร่างชุดที่ 2

ชุดนี้ได้เปลี่ยนบรรยากาศโดยรวมให้อ่อนลง เพื่อให้รู้สึกถึงป่าไม้และสัตว์ป่าที่กำลังจะเลือนหายไป รูปทรงสัตว์ ในระยษะหน้ามีน้ำหนักเข้มและมีขนาดใหญ่ แสดงรายละเอียดที่ชัดเจน ส่วนระยษะหลัง น้ำหนักจะอ่อนไม่เห็นรายละเอียดมาก เพื่อสร้างระยะให้เกิดมิติที่ดูลึก รูปทรงสัตว์ป่าจะตัดทอนให้สัมพันธ์กับรูปทรงต้นไม้ ซึ่งช่วยให้สามารรถสื่อถึงป่าที่เสื่อมโทรม

ภาพร่างที่นำไปขยายเป็นผลงานจริง คือภาพร่างจีนที่ 3 เพราะว่ามีรูปทรงมีการตัดทอน จนมีความกลมกลืนและลงตัวกว่าภาพร่างจีนอื่นๆ การจัดองค์ประกอบมีการผสมผสานกันระหว่างรูปทรงของสัตว์และต้นไม้อย่างลงตัว

ภาพร่างชิ้นที่ 3

ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

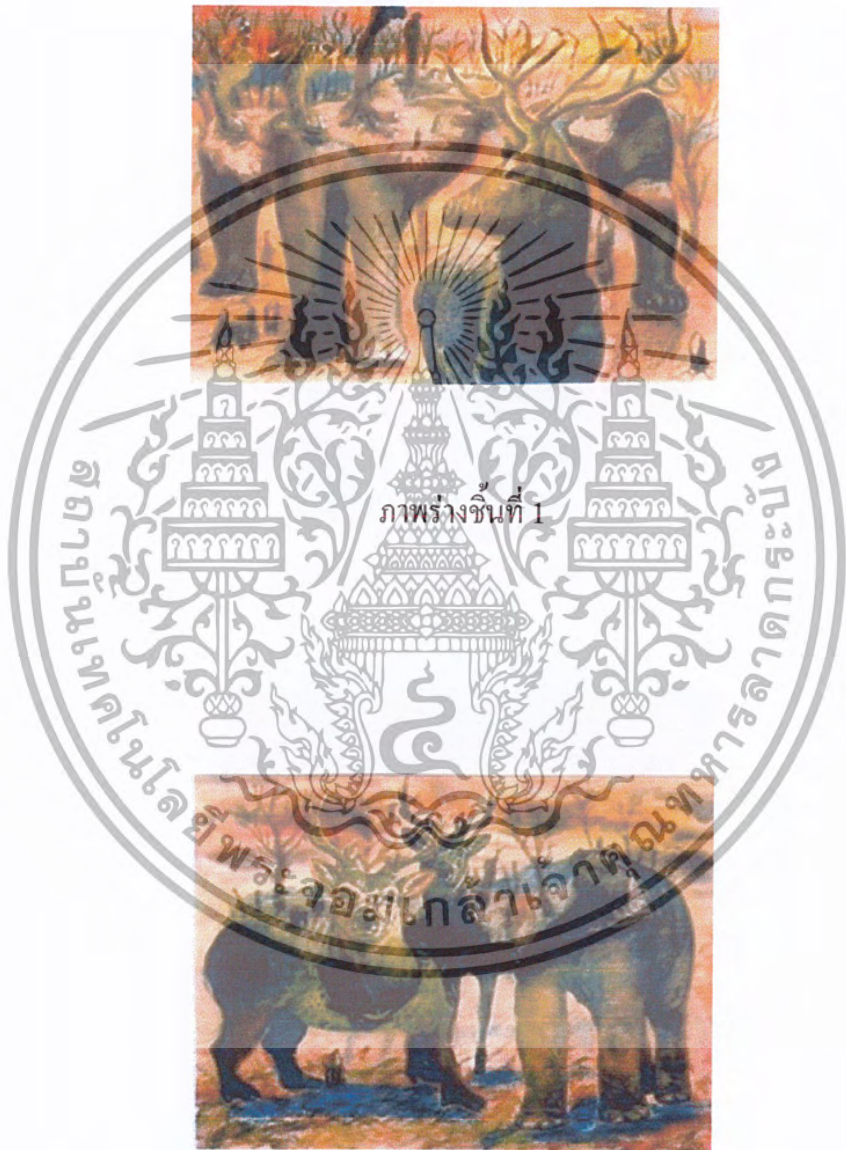
ภาพร่างชิ้นที่ 3

ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพร่างชุดนี้ได้ปรับสีโดยรวมเป็นสีเหลืองน้ำตาล เพื่อสื่อถึงบรรยากาศที่แห้งแล้งได้ชัดเจนยิ่งขึ้น รูปทรงของสัตว์จะชัดเจนกระจายทั่วทั้งภาพ ในขณะที่เดียวกันก็เพิ่มแสงเงาช่วยให้รูปทรงมีน้ำหนักที่ชัดเจน

ได้นำภาพร่างชิ้นที่ 3 ไปขยายผลงานจริงเพราะว่าบรรยากาศมีความกลมกลืนและสัมพันธ์กับเนื้อหา ทำให้สามารถสื่อถึงความรู้สึกสะเทือนใจได้อย่างชัดเจนตามต้องการ

ภาพร่างชุดที่ 4

ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 3

ภาพร่างชุดที่ 4

ข้าพเจ้าพัฒนาโดยการเพิ่มจำนวนรูปทรงของสัตว์ให้มากขึ้น เพื่อแสดงความหลากหลายของสัตว์ป่า ส่วนที่เป็นท้องฟ้าเพิ่มความหลากหลายของสัตว์ป่า และเพิ่มความชัดของสีให้ชัดเจนยิ่งขึ้นเพื่อให้รู้สึกถึงสภาพบรรยากาศที่ร้อนและแห้งแล้งตามจุดประสงค์ที่ได้กล่าวมาแล้วในช่วงแรก

ได้นำภาพร่างชิ้นที่ 3 ไปขยายเป็นผลงานจริงเพราะรูปแบบและเนื้อหาที่มีความสัมพันธ์กันรวมทั้งบรรยากาศมีความกลมกลืนกันทั่วทั้งภาพ

กระบวนการสร้างงานจิตรกรรม

ข้าพเจ้านำภาพร่างที่ได้เลือกไว้มาขยายโดยการร่างภาพด้วยดินสอลงบนผืนผ้าใบ จากนั้นก็เริ่มเขียนด้วยสีน้ำมัน ในการผสมสีนั้นใช้น้ำมันลินสีดเป็นตัวทำละลายให้สีเหลวตามต้องการ เมื่อผสมสีได้ตามที่ต้องการแล้ว ข้าพเจ้าเริ่มเขียนจากจุดเด่นหรือส่วนที่เป็นประธานก่อนแล้วจึงเขียนส่วนที่เป็นจตุรกรง เช่น รูปตอไม้ ส่วนท้องฟ้าจะเขียนทีหลัง ในการเขียนทีละส่วนจะลงน้ำหนักสีโดยรวมให้ทั่วทั้งภาพ แล้วจึงปล่อยให้สีแห้ง หลังจากสีแห้งจึงเริ่มคัดน้ำหนักและเก็บรายละเอียดให้เสร็จสมบูรณ์ แต่ถ้าต้องการให้รูปทรงมีพื้นที่ผิวที่ขรุขระก็ใช้เกรียงแทนพู่กัน จะทำให้เนื้อสีหนาและนูนเป็นพื้นที่ผิวที่ขรุขระตามต้องการ

บทที่ 4

วิเคราะห์และการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงาน โดยเริ่มจากนำข้อมูลจากภาพถ่ายมาประมวลกับความคิดหลัก กำหนดเนื้อหา เรื่องราวอันสะท้อนถึงสภาพป่าเสื่อมโทรมซึ่งเกิดจากการกระทำของมนุษย์ สิ่งเหล่านี้เป็นสื่อ นำพาให้ผู้รู้สึกสะเทือนใจ ซึ่งอาศัยบรรยากาศและจินตนาการเป็นหลักสำคัญในการแสดงออกในผลงานศิลปะ

วิเคราะห์ทัศนธาตุ

ส่วนสำคัญในผลงานที่ข้าพเจ้านำมาวิเคราะห์ได้แก่ รูปทรง (Form) สี (Color) พื้นผิว (Texture) และที่ว่าง (Space) ซึ่งเป็นส่วนที่ทำให้ผลงานสามารถสื่อออกมาตามจุดประสงค์ที่ต้องการ

ผลงานชิ้นที่ 1

รูปทรง (Forms)

ก. รูปทรงสัตว์ซึ่งได้มีการตัดทอนให้เหลือเพียงบางส่วน ใช้แทนการสูญหายหรือสูญพันธุ์ไปจนเหลือเพียงบางส่วน และรูปทรงขาสัตว์ที่มีสีเข้มจมนลงไปในพื้นที่ดินแดนถึงร่องรอยของสัตว์ที่เคนอาศัยอยู่ในบริเวณนี้

ข. รูปทรงของดอกไม้และต้นไม้อัดทอนให้เป็นลักษณะแผ่นหรือท่อนสั้นๆ เพื่อให้รู้สึกถึงการตัดไม้ทำลายป่าและดอกไม้ขนาดเล็กๆ โผล่ออกมาเป็นการตอกย้ำการตัดไม้และเผาป่าโดยไม้เว้นแม้แต่ต้นไม้ขนาดเล็กซึ่งกำลังจะเติบโต

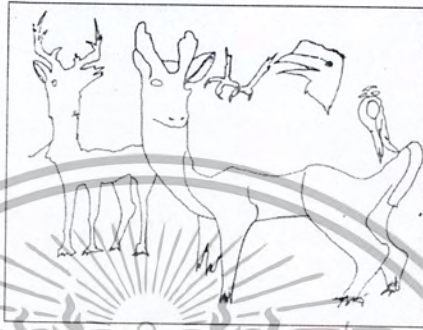

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น และอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 2

รูปทรง (Forms)

ก. เป็นรูปทรงของสัตว์ประเภทกึ่ง กวาง นก มีการตัดทอนเพื่อแทนความหมายของการสูญเสีย สัตว์บางตัวมีลักษณะเหมือนไม้คูกิ่ง เพื่อแสดงถึงการเสื่อมโทรมของป่าจนทำให้สัตว์สูญหายตายจากไป

ผลงานชิ้นที่ 3

รูปทรง (Forms)

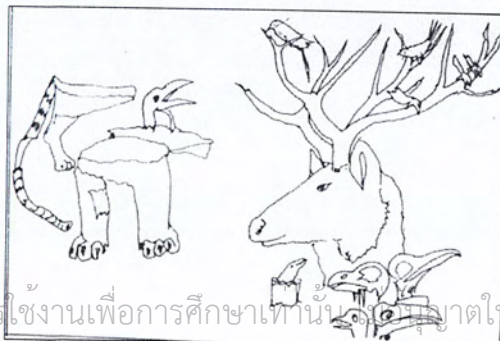
ก. เป็นรูปทรงทำสัตว์ประเภทช้าง หมี เสือ และห้วกะโหลกนก เพื่อแทนความหมายของการตายจากไปของสัตว์ป่าหลายประเภท

ผลงานชิ้นที่ 4

รูปทรง (Forms)

ก. เป็นรูปทรงห้วกะโหลกของกวาง นกเงือก และเท้าเสือ มีลักษณะยื่นออกมาจากตอไม้ เพื่อสื่อถึงการอาศัยต้นไม้ สำหรับพักอาศัยแต่ต้นไม้ถูกตัด สัตว์ป่าก็ไม่มีที่อยู่อาศัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 1

พื้นที่ว่าง (Space)

ก. พื้นที่ว่างเกิดจากช่องว่างระหว่างรูปทรงที่อยู่ห่างกัน สามารถมองเห็นรูปทรงที่อยู่ในระยะหลัง ใช้แทนความรู้สึกที่กว้างไกล

ผลงานชิ้นที่ 2

พื้นที่ว่าง (Space)

ก. พื้นที่ว่างแสดงการผลัดกระษะจากระยะใกล้ไปหาระยะที่ไกลออกไป ทำให้รู้สึกถึงบรรยากาศที่โล่งและกว้างไกล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 1

สี (Colour)

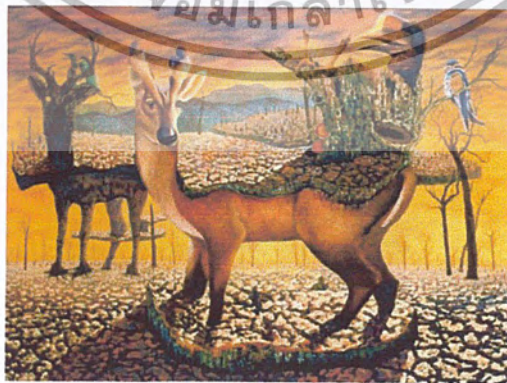
ก. สีโดยรวมเป็นสีที่เกิดจากจินตนาการทั้งสิ้น ได้แก่ สีเหลือง สีส้ม น้ำตาล ม่วงแดง เพื่อแทนค่าบรรยากาศที่ร้อนและแห้งแล้ง ส่วนสีเขียว สีฟ้า และม่วงน้ำเงินแทนค่าความเขียวของขจีป่าที่ยังเหลืออยู่ไม่มาก

ผลงานชิ้นที่ 2

สี (Colour)

ก. บรรยากาศสีโดยรวมเป็นสีเหลืองบรรยากาศของท้องฟ้าจะเป็นสีเหลืองประสานด้วยสีส้ม เพื่อให้รู้สึกถึงบรรยากาศในยามเย็นและแทนความหมายของความแห้งแล้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 3

สี (Colour)

ก. สีโดยรวมเป็นสีน้ำตาล ส่วนท้องฟ้าจะมีสีส้มแดงประสานเพื่อให้บรรยากาศของสีโดยความรู้สึกร้อนและแห้งแล้ง สีน้ำตาลจะมีการกระจายไปอยู่ในรูปทรงต่างๆ เพื่อให้สีโดยรวมมีความกลมกลืนเป็นหนึ่งเดียว

ผลงานชิ้นที่ 4

สี (Colour)

ก. สีโดยรวมเป็นสีน้ำตาล เพื่อให้รู้สึกถึงความแห้งแล้ง ส่วนพื้นดินจะเน้นน้ำหนักเป็นรอยแตกกระแหงด้วยสีดำ ส่วนจุดเด่นจะใช้สีเหลืองอ่อนเพื่อให้เป็นจุดดึงดูดสายตา

ผลงานชิ้นที่ 1

ลักษณะพื้นที่ผิว (Texture)

ก. พื้นผิวที่เรียบเกิดจากการใช้เนื้อสีปริมาณน้อย ในการระบายต้องค่อยเกลี่ยสีให้เรียบ เพื่อแทนค่าระยะที่อยู่ห่างไกลออกไป เช่น ภูเขา ต้นไม้ และในส่วนที่เป็นท้องฟ้า

ข. พื้นผิวที่หยาบ ขรุขระ เกิดจากการใช้เนื้อสีในปริมาณมากและชั้นระบายสีทับซ้อนกันหลายๆ ชั้น และในบางส่วนจะใช้กรียงแทนพู่กัน เพื่อให้ได้ผิวที่หยาบแทนค่าความหยาบขรุขระของเปลือกไม้

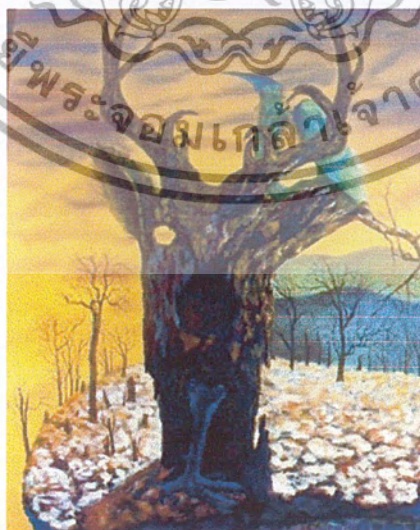
ผลงานชิ้นที่ 2

ลักษณะพื้นที่ผิว (Texture)

ก. รูปท้องฟ้ามีพื้นเรียบสามารถสื่อถึงระยะที่ไกลออกไป เหมาะสำหรับใช้ในส่วนที่เป็นท้องฟ้า และรูปทรงที่อยู่ในระยะใกล้ๆ

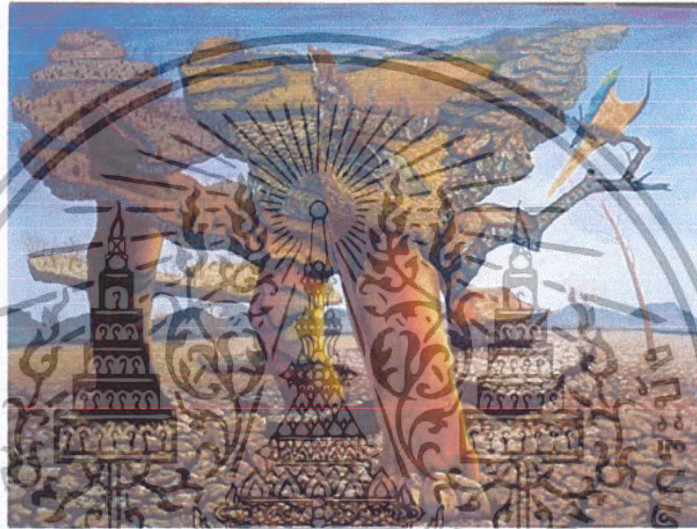
ข. รูปเปลือกไม้และพื้นดิน แสดงความหยาบ ขรุขระ เพื่อให้เกิดความรู้สึกที่แข็งแตร
ระแหง

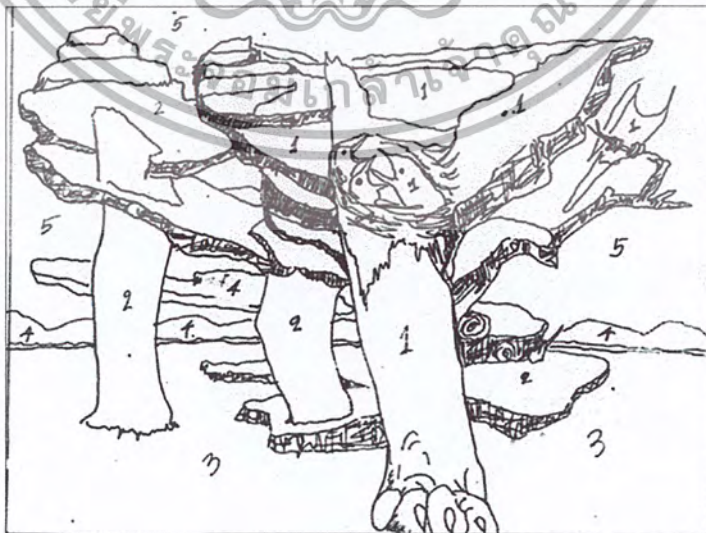
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบ

การจัดวางองค์ประกอบจะเน้นให้เห็นโครงสร้างหลักของภาพ โดยใช้รูปทรงของสัตว์ป่า และต้นไม้เป็นหลัก รูปทรงที่นำมาสร้างสรรค์มีการตัดทอนคลี่คลายให้เห็นเป็นบางส่วน เช่น ส่วนขา ส่วนลำตัว ส่วนหัวเพื่อสามารถสื่อถึงการสูญหายและการถูกทำลายได้ชัดเจน ในการจัดวางมีลักษณะทับซ้อนกันเป็นก้อน รูปทรงที่อยู่ระยาระยหน้าจะมีขนาดใหญ่ ส่วนรูปทรงที่อยู่ระยาลังจะมีขนาดเล็ก น้ำหนักเบาเพื่อให้ได้ผลงานมีระยะลึก

ผลงานชิ้นที่ 1

รูปเส้นโครงสร้าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ความกลมกลืน (Harmony)

ผลงานชิ้นนี้เกิดความกลมกลืนกัน โดยควบคุมการใช้สีให้มีการกระจายไปทั่วทั้งภาพด้วยการแทรกสีในรูปทรงทุกรูปทรง กล่าวคือ สีม่วงที่อยู่ในรูปทรงหมายเลข 2 จะกระจายไปอยู่ในหมายเลข 3 และหมายเลข 5 ทำให้โครงสร้างโดยรวมมีความกลมกลืน

2. ความสมดุล (Balance)

ในการจัดวางองค์ประกอบเข้าพเจ้าคำนึงถึงความสมดุลเป็นสิ่งแรก ในภาพนี้จะเห็นว่ารูปทรงหมายเลข 2 ในด้านซ้ายจะมีมากกว่ารูปทรงหมายเลข 1 ที่อยู่ด้านขวา แต่ด้านขวามีรูปกิ่งไม้ยื่นออกมาและมีนกเกาะอยู่บนกิ่งไม้ ในระยะหลังก็มีรูปต้นไม้และภูเขาซึ่งอยู่ระยะไกล จึงทำให้องค์ประกอบมีความสมดุลกันทั้งด้านซ้ายและขวา

3. ความเป็นเด่น (Dominance)

ข้าพเจ้ากำหนดจุดเด่นด้วยการสร้างรูปทรงหมายเลข 1 ให้มีขนาดใหญ่วางอยู่ตรงกลางภาพมีน้ำหนักเข้มรายละเอียดมีความชัดเจนและมีสีที่จัดจ้าน

4. สัดส่วน (Proportion)

รูปทรงในงานจะมีขนาดที่แตกต่างกัน ทำให้ผลงานมีระยะลึกกล่าวคือ รูปทรงหมายเลข 1-3 ที่อยู่ระยะหน้าจะมีขนาดใหญ่ ส่วนรูปทรงหมายเลข 4,5

รูปเส้นโครงสร้าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ความกลมกลืน (Harmony)

ผลงานมีความกลมกลืนกันทั้งภาพ โดยการกระจายสีเหลืองไปทั่วทั้งภาพ โดยเห็นได้จาก หมายเลข 1 – 6 จะมีสีเหลืองปนอยู่จึงทำให้บรรยากาศโดยรวมเป็นสีเหลืองที่กลมกลืนกันทั้งภาพ

2. ความสมดุล (Balance)

รูปทรงหมายเลข 1, 2 ที่วางอยู่ตรงกึ่งกลางจะมีขนาดใหญ่กว่ารูปทรงอื่นๆ ส่วนหมายเลข 4 ที่วางอยู่ด้านซ้ายจะมีขนาดเล็ก ทำให้น้ำหนักของภาพมีความสมดุลกัน

3. ความเป็นเด่น (Dominance)

ข้าพเจ้ากำหนดรูปทรงหมายเลข 1 เป็นจุดเด่น โดยวางอยู่ตรงกึ่งกลางของภาพ สร้างรูปทรงให้มีขนาดใหญ่ มีสีจัดจ้าน เพื่อให้เป็นจุดสะดุดตา และค้ำน้ำหนักให้เข้ม แสดงรายละเอียดของพื้นที่ผิวที่หยาบและเรียบอย่างชัดเจน

4. สัดส่วน (Proportion)

รูปทรงจะมีสัดส่วนที่แตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด คือรูปทรงหมายเลข 1 – 3 ที่อยู่ระยະหน้าจะมีขนาดใหญ่เพื่อดึงดูดความสนใจ ส่วนรูปทรงหมายเลข 4 – 6 ที่อยู่ระยະหลังจะมีขนาดเล็กลดหลั่นกันไป เพื่อให้เกิดการผลักระยะที่ไกลออกไป

บทที่ 5

บทสรุป

จากหัวข้อศิลปนิพนธ์ที่มีมาจากสภาพป่าเสื่อมโทรมอันเป็นเนื้อหาสาระที่สำคัญสำหรับการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ ในการสร้างสรรค์และการพัฒนาผลงานมีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง โดยผ่านกระบวนการกลั่นกรองจากภาพร่างเพื่อให้ผลงานสามารถสื่อถึงเรื่องราวธรรมชาติ ถูกทำลายได้อย่างชัดเจนตรงตามจุดประสงค์

ส่วนข้อมูล ข้าพเจ้าได้ศึกษาและเลือกข้อมูลที่ตรงกับแนวความคิดเพื่อสร้างงาน อาทิเช่น ข้อมูลที่ได้จากหนังสือผลงานศิลปะของศิลปินทั้งหลาย ผลงานศิลปะต่างๆ และคำแนะนำจากคณาจารย์ที่ปรึกษา นำมาช่วยแก้ปัญหาในแต่ละช่วงในการทำงาน ซึ่งช่วยให้สามารถสร้างผลงานที่สมบูรณ์และรวดเร็วขึ้น

การปฏิบัติผลงานจิตรกรรม ผลงานจิตรกรรมทั้งหมด คือ ส่วนที่สำคัญที่สุดของการทำศิลปนิพนธ์ ด้านทัศนศิลป์เป็นการใช้สี เส้น รูปทรง และอื่นๆ อันเป็นธาตุของงานด้านนี้เป็นสื่อกลาง ประกอบกันขึ้นให้เป็นผลงานที่สมบูรณ์ที่สุดเพื่อสื่อสารความคิดของผู้สร้างสรรค์สู่ผู้รับรู้

ในการสร้างสรรค์ผลงานแต่ละช่วงเป็นประสบการณ์ที่สำคัญในการทำงานศิลปะเพราะได้เห็นการพัฒนาของตนเอง ในขณะเดียวกัน ถ้าเราไม่สามารถหาคำตอบจากตัวเองได้การที่ได้รับความคำวิจารณ์จากคณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิแล้วนำมาคิด วิเคราะห์ หาคำตอบจะเป็นการฝึกฝนและเปิดโอกาสให้มีมุมมองที่หลากหลายยิ่งขึ้น เพื่อนำไปพัฒนาผลงานของตนเองต่อไป

บรรณานุกรม

ลัคนันท์ โกสินทรกุล. “เอลนินโยุหายนะทางธรรมชาติที่มนุษย์ไม่อาจหลีกเลี่ยง” วารสารโลกสีเขียว 28 (พฤศจิกายน – ธันวาคม 2540) หน้า 8 – 12.

ม.ล.ปริญญากร วรวรรณ. “เรื่องราวของภูเขา หมูบ้าน และนกเงือก” วารสารเพื่อการท่องเที่ยว และการอนุรักษ์ธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรม 42 (กันยายน 2544) หน้า 110 – 118.

ชนินทร์ รัตน์. “บันทึกนกเงือก” วารสารเพื่อการท่องเที่ยวและการอนุรักษ์ธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรม 39 (กันยายน 2541) หน้า 96 – 99.

พิชัย วาสนาส่ง. “โลกป่วยหนัก” พบโลก 38 (มกราคม 2534) หน้า 82 – 83.

นัท สมุนเดมิย์. “บันทึกจากยอดดอยสามหมื่น” วารสารเพื่อการท่องเที่ยวและการอนุรักษ์ธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรม 36 (พฤศจิกายน 2538) หน้า 129 – 133.

ศส.สมชาย เคชะพรหมพันธุ์. ธรรมชาติและการอนุรักษ์. รุ่งศิลป์การพิมพ์ : แพร่พิยา, 2532.

ร้อยตรีจิตติ ประทุมแก้ว. การบุกเบิกป่าสงวนแห่งชาติ. ปี 2532. หน้า 9 – 10.

สมพงษ์ อุดลย์สารพันธ์. งานแสดงศิลปกรรมอดีต – ปัจจุบัน. ปี 2537. อมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด. หน้า 60 – 61.

ภาพผลงานศิลปะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

ชื่องาน : ป่าเสื่อม 1, 2545
 เทคนิค : สีน้ำมัน
 ขนาด : 140 × 190 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

ชื่องาน : ป่าเสื่อม 2, 2545

เทคนิค : สีน้ำมัน

ขนาด : 140 x 190 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

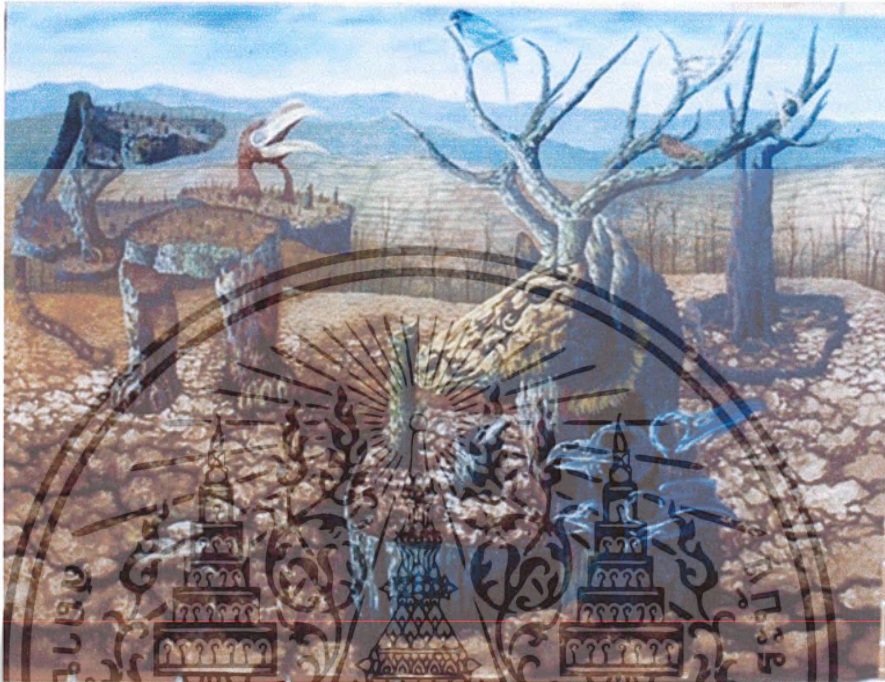
ผลงานศิลปะ

ชื่องาน : ป่าเสื่อม 3, 2545
 เทคนิค : สีน้ำมัน
 ขนาด : 140 x 190 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

ชื่องาน : ป่าเสื่อม 4, 2545

เทคนิค : สีน้ำมัน

ขนาด : 140 × 190 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

นายบุญเพ็ง สุขุมาลัย

เกิด

1 มิถุนายน 2521 จ. หนองบัวลำภู

ที่อยู่

308/3 ถ.จรัญสนิทวงศ์ แขวง ศิริราช เขต บางกอกน้อย กรุงเทพฯ 10700

ประวัติการศึกษา

- โรงเรียนสุวรรณารามวิทยาคม
- วิทยาลัยช่างศิลป์ กรมศิลปากร
- สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ประวัติการแสดงผลงาน

- 2540 - การแสดงผลงานนักศึกษาวิทยาลัยช่างศิลป์
- 2541 - การแสดงผลงานศิลปะภาพพิมพ์ ณ ร้านอาหารบางกอก
- 2541 – 2544 - การแสดงผลงาน MINIMART ครั้งที่ 2, 3, 4, 5
- 2542 - การแสดงผลงานนักศึกษาภาควิชาวิจิตรศิลป์
- 2543 - ร่วมแสดงผลงานศิลปกรรมร่วมสมัยของธนาคารกสิกรไทย ครั้งที่ 13
- 2544 - นิทรรศการศิลปกรรม ณ ห้างสรรพสินค้าซีคอนสแควร์

เกียรติประวัติ

รางวัลที่ 3 ประเภทลายรดน้ำ วิทยาลัยช่างศิลป์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้